

Todistus ja sen vastaanotto Ap.t. 21:37-22:29

21:37. Kun Paavalia oltiin viemässä sisälle kasarmiin, hän kysyi komentajalta: "Onko minun lupa sanoa sinulle jotakin?" Tämä vastasi: "Osaatko sinä **kreikkaa!**

38. Etkö sitten olekaan se egyptiläinen, joka äskettäin villitsi ne neljätuhatta murhamiestä ja vei heidät erämaahan?"

39. Paavali vastasi: "Minä olen **juutalainen**, Tarsoksen, tunnetun Kilikian kaupungin, **kansalainen**. Pyydän sinua, salli minun puhua kansalle."

40. Komentaja antoi luvan. Portailla seisten Paavali viittasi kädellään kansalle, ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus, hän puhui **heprean** kielellä:

22:1. "Miehet - veljet ja isät! Kuulkaa, mitä minä nyt puhun teille **puolustukseksi**."

2. Kun he kuulivat hänen puhuvan heprean kielellä, syntyi vielä suurempi hiljaisuus, ja Paavali jatkoi:

3. "Olen juutalainen mies. Olen syntynyt Kilikian Tarsoksessa, mutta minut on kasvatettu tässä kaupungissa. Gamalielin jalkojen juuressa minut on **opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia**, ja minä **kiivailin Jumalan puolesta**, niin kuin te kaikki tänään teette.

4. Minä **vainosin** tätä **tietä** aina **kuolemaan** asti, sidoin ja heitin vankilaan miehiä ja naisia.

5. Sen voi minusta todistaa ylipappi ja koko vanhimpien neuvosto. Heiltä minä myös sain kirjeitä veljille Damaskokseen ja matkustin sinne tuodakseni nekin **kristityt**, jotka siellä olivat, sidottuina Jerusalemiin **rangaistaviksi**.

6. Mutta kun olin matkalla ja lähestyin Damaskosta, taivaasta leimahti keskipäivän aikaan yhtäkkiä **kirkas valo ympärilläni**.

7. Kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: 'Saul, Saul, **miksi vainoat minua?**'

8. Minä vastasin: 'Herra, kuka olet?' Hän sanoi minulle: '**Minä olen Jeesus Nasaretilainen**, jota sinä vainoat.'

9. Ne, jotka olivat minun mukani, näkivät kyllä valon mutta eivät kuulleet sen ääntä, joka minulle puhui.

10. Minä sanoin: '**Herra, mitä minun pitää tehdä?**' Herra vastasi minulle: 'Nouse ja mene Damaskokseen. Siellä sinulle **sano-taan** kaikki, mitä tehtäväksesi on määrätty.'

11. Koska en nähnyt mitään sen valon kirkkauden tähden, matkatoverini taluttivat minua, ja niin pääsin Damaskokseen.

12. Siellä Ananias, muuan lakiin nähden hurskas mies, josta kaikki sikäläiset juutalaiset todistivat hyvää,

13. tuli luokseni, astui eteeni ja **sanoi** minulle: 'Saul, veljeni, saa näkösi jälleen!' Samalla hetkellä **sain näköni** ja näin hänet.

14. Ananias jatkoi: 'Isiemme **Jumala on valinnut sinut tuntemaan tahtonsa, näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan hänen suunsa äänen**.

15. Sinusta tulee **hänen todistajansa** kaikkien ihmisten edessä, sen todistaja, mitä olet nähnyt ja kuullut.

16. Ja nyt, mitä viivyttelet! Nouse ja **huuda avuksi hänen nimeään, anna kastaa itse si ja pestä pois syntisi**.'

17. Kun olin palannut **Jerusalemiin** ja olin rukoilemassa temppelissä, jouduin **hurmoksiin**

18. ja **näin Herran**. Hän sanoi minulle: 'Pidä kiirettä! Lähde heti pois Jerusalemista, sillä **sinun todistustasi minusta ei oteta täällä vastaan**.'

19. Minä sanoin: '**Herra, he tietävät itse**, että minä kaikkialla synagogissa panin vankilaan ja ruoskitin niitä, jotka uskovat sinuun.

20. Ja kun **Stefanoksen, sinun todistajasi, veri vuodatettiin**, minäkin olin paikalla, **hyväksyin** sen ja vartioin hänen surmaajiansa vaatteita.'

21. Mutta hän sanoi minulle: 'Mene, sillä **minä lähetän sinut kauas pakanoiden luo**.'

22. Tähän asti juutalaiset kuuntelivat Paavalia, mutta sitten he alkoivat huutaa koval-

la äänellä: "Pois maan päältä tuollainen! **Ei hän saa elää!**"

23. Kun he huusivat ja heittelivät vaatteitaan ja viskelivät hiekkaa ilmaan,

24. komentaja käski viedä Paavalin kasarmiin. Saadaksean tietää, mistä syystä he niin hänelle huusivat, komentaja käski ruoskia ja kuulustella Paavalia.

25. Kun sotilaat olivat sitoneet Paavalin ruoskittavaksi, hän sanoi lähellä seisovalle sadanpäällikölle: "Onko teidän lupa **ruoskia Rooman kansalaista**, vieläpä ilman tuomiota?"

26. Sen kuultuaan sadanpäällikkö meni komentajan luo ja ilmoitti asian hänelle:

"Mitä aiot tehdä? Tämä mieshän on Rooman kansalainen."

27. Komentaja meni Paavalin luo ja sanoi hänelle: "Sano minulle, oletko sinä Rooman kansalainen." Hän vastasi: "Olen."

28. Komentaja sanoi: "Minä olen suurella rahasummalla hankkinut tämän kansalaisuuden." Paavali vastasi: "Mutta minulla se on ollut syntymästäni saakka."

29. Silloin ne, joiden piti kuulustella häntä, poistuivat heti hänen luotaan. Myös komentaja, saatuaan tietää, että Paavali oli Rooman kansalainen, pelästyi, kun oli antanut sitoa hänet.

Menneisyyden kohtaaminen

Miten sinä näet menneisyytesi ja miten sitä käsittelet? Enimmäkseen ihmiset eivät halua puhua menneisyytensä synneistä ja tappioista. Toisaalta on havaittavissa tänä aikana piirre, jossa monet haluavat julkisilla foorumeilla käsitellä osakseen saamia vääryksiä tai jopa lähtevät kerskaillen avaamaan omaa saastaista ja säädyttöntä elämäntapaansa. Uhriutumalla monet haluavat saada osakseen ymmärtämystä ja oikeuksia, pimeyttään paljastamalla taas moni yrittää päästä viimeisistäkin syyllisyyden häiveistä eroon tiellään sydämensä paaduttamisessa.

Uskoon tullut ja syntinsä anteeksi saanut ihminen voi menneistä synneistään puhua avoimesti, koska tietää, että Jumala on ne upottanut armon mereen, johon meillä ei ole kalastusoikeutta. Jumala jopa unohtaa meidän syntimme Jeesuksen uhrin tähden, mutta meille on hyödyllistä ajoittain muistaa niitä anteeksi saatuina ja toisaalta varoa palaamasta entisiin synteihin.

Aika moni aikuistunut ihminen alkaa jossain neljän kymppien tienoilla käymään läpi uudelleen lapsuuttaan ja siihen liittyviä traumoja. Menneiden asioiden käsittely ei välttämättä johda traumojen parantumiseen, päin vastoin tuossa elämänvaiheessa moni katkeroituu lopullisesti löytämättä mitään todellista apua menneisyyteensä. Mutta uskova saa kohdata menneisyydestään esiin pulpahtelevat traumat osakseen saamasta täydellisestä armosta käsin yhdessä Jeesuksen kanssa.

Paavalin menneisyys ja kääntymistodistukset

Kun luemme Uutta testamenttia meitä saattaa hämmästyttää, miten moneen kertaan Paavalin menneisyys tulee siellä vastaan. Apostolien teoissa kuvataan kolmeen kertaan hänen uskon tulemisensa ja kirjeissä Paavali itse palaa samaan aiheeseen lyhyemmin tai pitemmin ainakin kolmeen kertaan.

Meille asian tulisi puhua siitä, kuinka tärkeitä on todistaa juuri omasta uskon tulemisesta ja miten sellaiseen todistukseen kuuluu kuvaus sekä ajasta ennen Jeesuksen kohtaamista, itse Jeesuksen kohtaaminen ja sitä seurannut uusi elämä Jumalan yhteydessä ja aivan uudessa asemassa vanhurskautettuna Jumalan lapsena. Ihmiselle ei voi tapahtua mitään se suurempaa ihmettä kuin se, että hengellisesti kuollut kadotuksen lapsi herätetään kuolleista Kristuksen kanssa, hän syntyy uudes-

ti, saa Pyhän Hengen lahjan ja iankaikkisen elämän perinnön. Siksi meidänkin tuli mielestäni useammin kertoa omaa todistustamme Herrasta. Ei riitä, että ihmiset ovat kuulleet sen ehkä kerran tai pari.

Kierrellessäni muun muassa Suomea pastori Ei'ichi Itoon tulkkina olen saanut kuulla ainakin sata hänen pitämänsä saarnaa. Olisiko ollut niin, että vain kahdessa niistä hän ei kertonut omaa pelastumistaan niinäkin kertoina, joina hän puhui sellaisille, jotka olivat kuulleet häntä jo monia kertoja. On niin sanomattoman suuri ihme, että syntinen saa armon Jumalalta Jeesuksen ristin uhrin tähden.

Menneet synnit anteeksi

Aivan ilmeisellä tavalla Paavali joutui pelastumisensa jälkeenkin koko elämänsä kantamaan tiettyä sydämen kipua siitä, mitä hän oli kristityille tehnyt ennen Jeesuksen kohtaamista.

Paavaliilla ja jokaisella uskoon tulleella ja menneisyytensä synnit anteeksi saaneella on kuitenkin ratkaiseva ero verrattuna niihin, jotka yrittävät käsitellä menneisyyttään muulla tavalla tai niihin, jotka jatkuvasti pakenevat menneisyyttään sen raskaan syyllisyytaakan alla. He kykenevät puhumaan hyvinkin vaikeista asioistaan hyvinkin avoimesti, koska tietävät saaneensa niihin liittyneet syntinsä kaikki anteeksi Jeesuksen sovintoveren tähden. Heidän ei tarvitse menneisyyttään kätkeä, vaikka siihen olisi sisältynyt hyvinkin häpeällisiä asioita. He tietävät Jeesus antoi heille anteeksi ja kantoi ristille myös heidän häpeänsä.

Paavalin sydämen kipu

Edellä sanottu ei kuitenkaan tarkoita, etteivätkö menneisyyden synnit olisi jättänyt Paavaliin ja meihin muihin uskoon tulleisiin ja armahdettuihin omia jälkiään ja vaikutuksiaan. Osa niistä voi seurata Herran omaa aivan kuolinvuoteelle asti. Mutta Jumalan lapselle on ratkaiseva asia se, että Herra voi käyttää noita kipuja suurten siunaustenkin välineenä.

Stefanuksen surmaamiseen osallistuneen Paavalin osalta se merkitsi varmasti sitä, että hänen kipunsa asian tiimoilta ajoi häntä julistamaan evankeliumia sekä omasta että Stefanuksen puolesta. Jollekulle huumeekoukussa olleelle ja siksi osittain terveytensä tuhonneelle mutta Jeesuksen pelastuksen saaneelle Herra kääntää asian niin, että hänestä tulee paras mahdollinen evankelista juuri huumeekoukussa oleville.

Usein toistamme lupaus: *"Me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa, niiden, jotka hän on suunnitelmansa mukaan kutsunut."* (Room. 8:28) Tämä lupaus on ehdollinen. Se koskee ainoastaan pelastuneita uskovia kristittyjä. Mutta heidän kohdallaan se koskee myös heidän tekemiään suuria ja pienempiä syntejäkin, edellyttäen että niistä on tehty parannus eli synnit on tuotu Herran valoon ja pyyhitty pois Jeesuksen kalliilla sovintoverellä.

Esittäytyminen

Esitellessään itsensä Paavali ei kaihda kertoa menneisyytensä syntejä mutta toisaalta ei kiellä sitä hyvää, jota Jumala oli antanut hänelle aivan syntymästä asti. Hänelle juutalainen syntyperä oli edelleen suuri lahja, toisaalta kreikan kielen ja kreikkalaisen kulttuurin tuntemus oli myös Jumalan valintaa hänen elämässään samoin kuin se, että hän oli Rooman kansalainen.

Joskus olen ihmetellyt, mikä sai Paavalin aikanaan vainoamaan kristittyjä vimmallalla, joka ylitti kaikkien muiden vastustajien aktiivisuuden. Tietenkin siinä oli samaa oman vanhurskauden pystyttämisen pimeyttä kuin muillakin. Mutta luulen, että siihen vaikutti ainakin kaksi asiaa. Ensinnäkin se, että hän tunsu Vanhan testamentin paremmin kuin muut aikalaisensa ja jokin hänen sisimmässään sen vuoksi vaati häntä vastustamaan sitä voimakasta vetoa totuuteen ja valoon, jota hän aavisteli verratesaan Vanhan testamentin lupauksia ja Jeesuksen elämää. Hän halusi kuitenkin torjua sen harhaoppisena kiusauksena.

Toiseksi asiaa pahensi se, mitä hän näki Stefanuksessa tämän kärsiessä marttyyrikuoleman hänen silmiensä alla ja hänen hyväksynnällään. Nuo kaksi asiaa alkoivat kuin piikki kaivertaa hänen sisintään. Juuri tuota oman sydämensä epäilyä sammuttaakseen hän antautui koko luonteensa ehdottomuudella kristittyjen vainoamiseen. Jeesus totesikin hänelle: *"Turha sinun on potkia tutkainta vastaan."* Tutkain on piikki vankkurien edessä, johon vetohärkä lyö jalkansa, jos se alkaa vikuroimaan.

Paavalin puhe kansalle (22:1–21)

Puheessaan kansalle Paavali yritti osoittaa, että hänen elämänsä ja toimintansa oli sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa. Mutta tuloksena oli kuulijoiden yhä syvenevä sokeus Jumalan toiminnalle ja siitä nousut vääryys Paavalia kohtaan. Sokeus Jumalan toiminnalle johti kansan harhaan.

Puolustus (22:1)

Paavali aloitti puheensa erittäin kohteliaasti: *"Veljet ja isät! Kuulkaa, mitä nyt sanon puolustukseksi."* (1)

Hän ei pyrkinyt puolustamaan itseään vaan julistustyötään. Sehän oli kaikkialla juutalaisten keskuudessa nostattanut vastustusta ja myös sen kuohunnan, jonka keskellä hän seiso.

Paavalin sydämensä paloi halusta saada lihalliset veljensä vakuuttumaan Kristuksesta ja pelastuksesta yksin uskon kautta häneen. Hän halusi osoittaa heille totuuden Jumalan teistä. Mutta juuri tämä puhe merkitsi hänelle lopullista ja ratkaisevaa irtisanoutumistaan uskonnollisen ylpeyden vuoksi valheen valtaan juutalaisesta uskonnosta.

Vanhurskaan kohtaaminen (22:3–21)

Hän lähti liikkeelle siitä, että hän itse oli juutalainen. Hän vetosi heidän intoonsa saavuttaa lain vanhurskaus ja heidän kiivaaseen haluunsa pysyä uskollisena lain vanhurskaudelle. Hän kertoi itsekkin vainonneensa seurakuntaa mutta joutuneensa sitten vaihtamaan puolta. Jumala oli nimittäin osoittanut, että hänen kuvittelemansa totuus olikin ollut kansallisylpeyttä.

Paavali kuvaa sitten oman pelastumisensa hiukan eri näkökulmasta kuin luvussa 9 kerrottu. Jeesus esittäytyy nyt nimellä "Jeesus Nasaretilainen" eli juuri siksi samaksi mieheksi, jonka julkisen toiminnan ja ristiinnaulitsemisen hänen kuulijansa olivat nähneet tai jonka he tiesivät. Kirkastetun Jeesuksen kohtaaminen ei merkinnyt vielä Paavalin pelastumista. Jokainen ihminen joutuu kerran kohtaamaan kirkastetun Herran ja se merkitsee uskosta osattomille tuomion päivää. Samalla tavalla Paavali-

kin joutui Damaskon tiellä kohtaamaan koko menneisyytensä pimeyden ja sokeuden, mitä hänen fyysinen sokeutensa myös kuvasi. Kristuksen kirkkaus on lain varsinainen olemus. Juuri Hänen pyhyydessään mekin joudumme näkemään totuuden omasta käsittämättömän syvästä syntisyydestämme.

Mitä pitää tehdä?

Paavalin hätäntynyt kysymys kuului: "Herra, mitä minun pitää tehdä?" Saman kysymyksen ovat lukemattomat ihmiset tehneet, kun Jumalan laki on herättänyt heidän omantuntonsa ja he alkavat nähdä kadotuksen alaisen tilansa. Usein tuohon kysymykseen saattaa vielä sisältyä kuvitelma, että ihminen voisi vielä jotenkin auttaa itseään selvittääkseen Jumalan kirkkauden edessä. Jeesus ei kuitenkaan anna ohjeita, vaan käskee Paavalin mennä kaupunkiin, missä hänelle annettaisiin vastaus kysymykseen. Kolmen päivän pimeys oli Paavalille tarpeen, sillä sen aikana syvä totuus omasta itsestä alkoi avautua hänelle. Sen aikana hänen sydämeensä alkoi nousta itseensä nähden epätoivoon joutuneen rukous.

Toisaalta Herra ei voinut vastata siihen toiseen puoleen, mitä Paavalin kysymys sisälsi: "Mitä minun pitää tehdä?" Herra oli nimittäin äidin kohdusta asti valinnut Paavalin tiettyä tehtävää varten, mutta siihen Paavali ei saanut rynnätä, ennen kuin hän pääsi sisälle pelastukseen Kristuksessa ja sitten myös seurakunnan eli Kristuksen ruumiin yhteyteen.

Tie pelastukseen

Jos siis Damaskon tie merkitsi Paavalille Jumalan lain läpivalaisua Kristuksen kirkkaudessa, niin Damaskoksen kaupungissa hän pääsi lopulta evankeliumin armosta osalliseksi. Häntä neuvottiin: "*Nouse ja huuda avuksi hänen nimeään, anna kasta itsesi ja pestä pois syntisi.*" Tie pelastukseen on täsmälleen sama tänäkin päivänä myös meidän keskellämme. "Jokainen joka huutaa avukseen Herran nimeä, pelastuu." Hän oli pimeydessä toki rukoillut ja tunnustanut syntisyytensä. Mutta nyt hän sai kääntyä hänen tähtensä ristillä kärsineen ja ylösnousseen Vapahtajan puoleen jättäytymään kokonaan Jeesuksen tekojen varaan. Kasteessa hänet liitettiin Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen ja siksi hän sai kaikki syntinsä anteeksi.

Valinta

Nyt Paavali oli vihdoinkin siinä asemassa, että hän voi alkaa toteuttaa sitä tehtävää, johon Jumala oli hänet valinnut:

'Isiemme Jumala on valinnut sinut tuntemaan tahtonsa, näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan hänen suunsa äänen. Sinusta tulee hänen todistajansa kaikkien ihmisten edessä, sen todistaja, mitä olet nähnyt ja kuullut. Paavali oli Jumalan valitsema pelastukseen ja tehtävään. Sama asia koskee jokaista uskovaa. Valinta koskee sekä pelastusta että tehtävää myös sinun elämässäsi, Jumalan lapsi. Tehtäväsi ei ole siltä osin sama kuin Paavalin, kun hän apostolina välitti Jumalan ilmoitusta. Mutta siltä osalta, että Paavali kutsuttiin Kristuksen todistajaksi, sinunkin tehtäväsi on sama. Halusit tai et, elämäsi joka tapauksessa todistaa siitä, kenelle kuulut ja ketä varten elät.

Todistuksen vaikutus

Jeesus ei ilmestynyt Paavalille vain Damaskon tiellä vaan useita kertoja myöhemminkin. Jeesus muun muassa ilmoitti Paavalille yksityiskohtaisesti evankeliumin sisällön. Vasta myöhemmin Paavali vertaili sitä Pietarin ja muiden apostolien julista-

maan sanomaan ja totesivat sen olevan täsmälleen sama. Eräällä kerralla Herra oli ilmestyessään sanonut:

'Pidä kiirettä! Lähde heti pois Jerusalemissa, sillä sinun todistustasi minusta ei oteta tällä vastaan.' Nyt Paavali teki kuitenkin vielä viimeisen yrityksen saada viesti omalle kansalleen perille, sillä hänen mielestään hänen perusteluittensa olisi pitänyt vakuuttaa kuulijat.

Paavalin puolustuksen kuulleet juutalaiset tiesivät Habakukin kirjan perusteella Jumalan vanhurskauden *"tulevan sille, joka elää uskosta"*. Paavali halusi osoittaa heille, että hän oli nähnyt juuri sen Vanhurskaan, jota he odottivat ja että vain uskomalla tähän Vanhurskaaseen, Jeesukseen Kristukseen, ihminen saa vanhurskauden. Jumala itse oli murskannut hänen ylpeytensä ja johdonmukaisena totuudelle, hän oli lähtenyt totuutta julistamaan.

Jumala halusi kuulijoidenkin taivuttavan sydämensä totuuteen. Mutta sillä hetkellä, kun hän sanoi, että heidän Jumalansa oli lähettänyt hänet viemään uskonvanhurskautta pakanoille, he sulkivat sydämensä ja korvansa Paavalin puheelta ja joutuivat sanoinkuvaamattoman raivon valtaan. Jeesuksen sanat toteutuivat jälleen Jerusalemissa.

Meidänkään todistustamme eivät ota vastaan välttämättä edes kaikkein lähimpämme, jotka ovat selkeästi nähneet muutoksen, jonka evankeliumi on meissä vaikuttanut. Saatamme aivan Paavalin tavoin joutua ihmettelemään jopa sitäkin, miksi ihmeessä todistuksemme herättää joissakin ihmisissä suoranaista raivoa. Vastustus ja torjunta ei merkitse sitä, että meidän on parasta pysyä hiljaa. Paavali sai tehtävän mennä muualle, pakanain luo. Jos meidän todistustamme eivät rakkaamme ota vastaan, Herra voi osoittaa niitä, jotka ottavat sen vastaan.

Jeesukselle antautunut Paavali (21:37–40)

Puheessaan Paavali puolusti tehtävänsä Jumalan valitsemana apostolina. Jumala oli valinnut hänet Vanhurskaan ylösnousemuksen todistajaksi. Hän osoitti uskollisuutta Jumalan asettamaa tehtävää kohtaan. Hän ei pyrkinyt korottamaan omaa itseään, vaan Jumalaa ja hänen tapaansa toimia.

Tässäkin rajussa elämäntilanteessa Paavali pyhitti kaikki lahjansa ja saamansa koulutuksen jopa yhteiskunnallisen asemansakin Herran käyttöön. Juutalaisille hän puhui hepreaksi, kreikkalaisille kreikaksi.

Vakuuttuneisuus on hiljaista (22:23)

Kansanjoukon raivo kertoo, kuinka vaarallista on ylpeä ennakkoluuloisuus. Raivo, jolla jotain asiaa ajetaan, tuomitsee aina ajettavan asian. Evankeliumin puolustajat voivat tehdä sen vain rauhallsuudella ja hiljaisuudella. Jos seurakunta sortuu paniikkimielialaan tai turvautuu puolittotuuksiin, se osoittaa vain turvautuvansa tämän maailmanajan voimiin ja menettäneensä suolansa maailman keskellä.

Kansalaisuus ja kristitty

Kun Paavalia aiottiin ruoskia, hän vetosi kansalaisuuteensa Rooman valtiossa. Niin kuin Tom aiemmassa saarnassaan totesi, tässä vaiheessa Rooman viranomaiset pitivät kristinuskoa edelleen juutalaisuuden yhtenä haarana, joka nautti valtion erityis-oikeuksia. Juutalaisten ei tarvinnut kumartaa keisaria jumalana, niin kuin kaikkien

muiden uskontojen edustajien. Ehkä juuri tästä Paavalin puolustuspuheen synnyttämästä raivosta alkoi kehitys, joka johti myöhemmin kristittyjen erityisaseman menettämiseen ja kristittyjen vainoihin. Apostolin tekoja on osaltaan syytä pitää myös eräänlaisena puolustusdokumenttina Paavalin myöhempää oikeudenkäyntiä varten Roomassa. Läpi kirjan roomalaisista annetaan suhteellisen myönteinen kuva nimenomaan oikeudenmukaisuudessa ja lain käytössä vastakohtana juutalaisten railolle Paavalia vastaan.

Paavali vetosi synnynnäiseen kansalaisoikeuteensa. Hän ei pyrkinyt marttyyriuteen. Marttyyrius on arvokasta vain silloin, kun sitä ei voida välttää. Halpa marttyyrius ei tuota suuria tuloksia.

Paavalin menettely antaa meille tämän päivän kristityille esimerkin siitä, että Suomen kansalaisina meillä on oikeus vedota niihin oikeuksiin, joita perustuslakimme meille tarjoaa. Toisaalta se merkitsee myös velvoitetta noudattaa maan lakeja niin kauan, kuin ne eivät sodi Jumalan sanaa vastaan. Samalla meidän on syytä muistaa, että kansalaisuus ei ole meille mikään lopullinen tae tai turva. Sama muutos kuin Roomassa voi hyvin tapahtua myös Suomessa. Uskovat kristityt voivat joutua lainsuojattomaksi niin kuin monissa muissa maissa on tänäänkin asian laita. Niissäkin oloissa Herra kutsuu omiaan seuraamaan itseään ja suorittamaan tehtävänsä Kristuksen todistajina.

Esimerkki Kiinasta – Kristuksen todistajana Maon aikoina

Miten käy evankelistan vaimon ja perheen, kun mies joutuu vangituksi uskonsa tähden 21 vuodeksi? Kiinan kotikirkoissa (maanalaisessa seurakunnassa) on paljon vaikeuksien keskellä eläneitä rouvia, jotka voivat kertoa kokemuksistaan. Eräs tällainen on Li Huihua (peitenimi). Hänen miehensä toimi erään kaupungin keskustassa evankelisen kirkon pastorina. Hän halusi olla kuuliainen Herralle ja julisti rohkeasti evankeliumia. Hänet pidätettiin 1958, koska ei suostunut liittymään viralliseen kommunistien valvonnassa olevaan ainoa hyväksytyyn protestanttiseen kirkkoon. Hänet tuomittiin pakkotyöhön. Koko tämän ajan Li Huihua hoiti yksin perhettään. Aiemmin olen kertonut, millaisiin vaikeuksiin rouva joutui, kun hänkin menetti työnsä, koska oli vastavallankumouksellisen puoliso. Herra huolehti isosta perheestä monelle tavalla. Eräs episodi tuli myöhemmin kuuluisaksi.

Tuossa tilanteessa eräs tuntematon tyttö tuli rouvan kotiin kädessään kolme nyyttiä. Hän sanoi:

"Minun piti tuoda tämä teille. Lähettäkää iso nyytti pohjoisessa asuvalle sedällemme, keskikokoinen antakaa ihmisille, jotka sitä eniten tarvitsevat, ja pienin nyytti on teidän omaan käyttöönne." Kysyin työltä:

"Mikä sinun nimesi on?"

"Äiti kielsi sanomasta", hän vastasi.

"Onkohan se Chao vai Deng?", mainitsin tuttujen nimiä, joilla olisi nuori tytär.

"Ei", tyttö toisti yhä uudestaan, sitten hän yhtäkkiä kääntyi ja juoksi pois.

Avasin nyytit. Suurimmassa oli maitojauhetta, keskikokoisessa 20 Raamattua ja pienimmässä 20 yuania rahaa.

Tytön tullessa kotonamme oli käymässä eräs puuseppä. Hän seurasi minun ja tytön välistä keskustelua. Se teki häneen syvän vaikutuksen.

"En yli 30 -vuotisen elämäni aikana ole nähnyt ketään niin rehellisiä ja jaloja ihmisiä kuten te Jeesukseen uskovat. Kuinka te ette edes laita nimeänne antamiinne lahjoihin!"

Kysyin silloin häneltä:

"Haluaisitko uskoa Jeesukseen?" Puuseppä vastasi:

"Kyllä".

Kerroin hänelle Jeesuksen valmistamasta pelastuksesta ja armosta. Sanoin, että meidän tulee tunnustaa syntimme. Lopuksi annoin hänelle yhden Raamatun.

Vuosia myöhemmin kun tämä jo edesmenneiden Pandaksi kutsutun miehen ja hänen vaimonsa todistukset olivat tulleet jo varsin tunnetuksi ja pastoripariskunnan elämäkertakin oli jo julkaistu, eräässä tilanteessa iäkäs rouva Ten alkoi kertoa edellä mainitun kolmen paketin tarinan taustaa.

Kun pastori Panda oli vankilassa, hänen vaimonsa oli saanut häneltä kirjeen, jossa mies pyysi tätä lähettämään hänelle vankileirille maitojauhetta. Mutta tuohon aikaan koko kaupungista ei ollut saatavissa maitojauhetta ja vaimo oli kovin suruissaan, kun ei voinut auttaa miestänsä. Mutta juuri silloin tuo tuntematon pikkutyttö toi kolme pakettia sanoen: "Ison paketin sisällön saa jakaa tarvitseville ihmisille, keskimäinen pitää lähettää pastori Pandalle ja pienin oli perhettä vasten." Kertomatta nimeään tyttö oli sitten juossut pois. Suuressa paketissa oli Raamattuja, joista yhden sai kodissa paikalla ollut remonttimies, joka tuli myös uskoon. Keskimmaisessä paketissa oli maitojauhetta ja pienimmässä rahaa ison perheen elintarpeisiin.

Pastori Pandan rouva oli monissa tilanteissa todistanut, miten tarkasti Jumala huolehtii omiensa tarpeista.

Nyt rouva Ten kertoi hymyillen, että paketit perille toimittanut pikkutyttö oli ollut hänen tyttärensä. Hänenkin miehensä oli uskonsa tähden menettänyt työnsä ja oli ollut jo 20 vuotta työttömänä kotonaan. Viranomaiset painostivat häntä ja naapurusto halveksi ja kiusasi häntä. Silti hän eli aina rinta rottingilla yhdessä Jeesuksen kanssa. Hän kasvatti tyttärensä vahvaan uskoon. Eikä vain sitä vaan painostuksesta huolimatta hän etsi aina tilaisuuksia tehdä Herran työtä ja piti aina hengelliset antennit ylhäällä.

Nyt hänkin sai kuulla, että pastori Panda toivoi saavansa maitojauhetta vankileirille. Mutta vaikka kaikki tiesivät, että silloisissa oloissa sellaisen käsiin saaminen oli mahdotonta, rouva Tenin mies oli uskossaan hämmästyttävän innoissaan. Hän aloitti välittömästi konkreettisen rukoustaistelun. Sitten hän alkoi etsiä kaikkialta, mistä kaupungista olisi löytynyt maitopulveria. Hän sai tietää, että kaupungissa oli yksi liike, jossa sitä myytiin, mutta se oli vain ulkomaalaisia ja puolueen erityistehtävissä oleville ihmisille sallittu erikoisliike. Siihen ei ollut pääsyä ilman erikoislupaa. Hänellä ei ollut mitään mahdollisuuksia päästä sinne.

Mutta hän ei antanut periksi, vaan jatkoi rukoustaisteluaan. Juuri silloin hän sai kuulla, että eräs amerikkalainen uskova veli oli tullut kaupunkiin Raamattuja mukanaan. Hän riemuitsi ja pyysi tätä ostamaan hänelle tuosta erikoisliikkeestä maitopulveria. Samalla hän vaarasta välittämättä meni vastaanottamaan Raamatut. Rouva oli syvästi huolissaan ja rukoilemalla rukoili Jumalan varjelusta, kun mies lähti yöllä tapaamaan amerikkalaista. Enkelit varjelivat tapaamisen, mies palasi ja kääri saa-

mansa rahat pieneen pakettiin pastori Pandan vaimoa varten ja pakkasi nuo kolme pakettia. Sitten hän käski tyttärensä toimittamaan ne perille ja kielsi ankarasti tätä kertomasta nimeään. Tytön piti vain kertoa kolmen paketin kohteet ja poistua välittömästi. Isä odottaisi tyttärtään ison kadun varrella. Ohjeet annettuaan hän lähti polkupyörällä tyttärensä kanssa viemään paketit perille.

Tämä tapahtuma on kaunis todistus Jumalan valtakunnasta. Jumala käytti 20 vuotta ilman tuloja elänyttä Tenin miestä hankkimaan arvokkaan tuotteen, joka oli vain hallitsevan luokan saatavissa. Pastori Panda tarvitsi sitä kipeästi vankileirillä, missä hän joutui raatamaan lumisissa oloissa hiilikaivoksella. Tämän todistajana olleen puusepän Herra sai myös pelastaa tapahtuman kautta, kun hänen sai nähdä Jumalan huolenpito omistaan. Hänkin tajusi tarvitsevansa Jeesusta. Inhimillisesti katsottuna Tenin miehen elämä oli kaikkea muuta kuin vapaata, mutta juuri sen keskellä näkyi Jumalan valtakunnan dynaaminen luonne, todellinen vapaus Kristuksessa.

Entä sinä?

Oletko sinä jo päässyt tuntemaan Herran Jeesuksen Kristuksen? Oletko jo saanut kohdata totuuden menneisyydestäsi niin, että olet saanut kaikki entiset syntisi anteeksi Jeesuksen ristinuhrin tähden ja päässyt uuteen elämään ja saanut osaksesi todistajan tehtävän? Ellet vielä ole, Herra kutsuu sinua niin kuin Paavalialla: *Nyt, mitä viivyttelet! Nouse ja huuda avuksi hänen nimeään, anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi.*

Jos olet jo Herran oma, Herra kutsuu sinua tänäänkin toteuttamaan tehtävää, johon Herra on sinut valinnut. Sinut on kutsuttu edustamaan Vapahtajaasi ihmisten edessä. Se on etuoikeus silloinkin, kun sinua ei maailma hyväksy. Saat täyttää tehtäväsi Herralle ja Herran edessä.